

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/52/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221200152
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8221200152.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a z členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcov: 1/ U. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, XXX XX, 2/ U. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, XXX XX G., proti žalovanej: A. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, XXX XX G., o žalobe na obnovu konania, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č.k. 6C/3/2021-31 zo dňa 6. októbra 2021, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Stranám sporu sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že

„I. Žalobu žalobcov na obnovu konania vedeného Okresným súdom Bardejov pod sp.zn. 3C/276/2004 o d m i e t a .

II. Žalovanej nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .“

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie právne posúdil okrem iného ust. § 400, § 403 ods. 1, ods. 2, § 405, § 406, § 410, § 413 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou na obnovu konania doručenu tunajšiemu súdu dňa 25.01.2021 sa žalobcovia domáhali povolenia obnovy konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/276/2004 a v obnovenom konaní po prejednaní veci určenia vlastníckeho práva k parcelám č. XX/X s rozlohou 48 m², č. XX/X s rozlohou 46 m², č. XX/X s rozlohou 43 m², č. XX/X s rozlohou 27 m² v podiele X pre každého zo žalobcov, a odovzdania predmetných nehnuteľností žalobcom. Zároveň žiadali nahradiť trovy konania 119,50 eur aj trovy geodeta - overovanie GP č. XX/XXXX 14,94 eur a náklady za vypracovaný znalecký posudok. Žalobu odôvodnili tým, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/15/2020 zo dňa 10.09.2020 bol rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 3C/276/2004 zo dňa 27.11.2019 potvrdený, keď žaloba o určenie vlastníckeho práva k parcelám bola zamietnutá už po druhýkrát.

4. Na výzvu súdu uznesením zo dňa 24.02.2021 žalobcovia súdu oznámili, že žaloba bola zaslaná na Krajský súd v Prešove dňa 12.01.2021, teda v lehote 3 mesiacov od doručenia rozsudku dňa 14.10.2020. Ako dôvod obnovy konania uviedli nečitateľnosť predložených znaleckých posudkov v predošlom konaní, ktoré súd bral ako dôkazy, a odmietnutie nového kontrolného znaleckého dokazovania iným znalcom, a to by malo privodiť pre žalobcov nové priaznivé rozhodnutie vo veci. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3C/276/2004 súd zistil, že žalobcovia sa domáhali určenia vlastníckeho práva k parcele č. XX/X s rozlohou 48 m². parc. č. XX/X s rozlohou 46 m², parc. č. XX/X s rozlohou 43 m², parc. č. XX/X s rozlohou 27 m² podľa geometrického plánu č. XX/XXXX zo dňa 05.12.2007, zapísaných v katastrálnom území G.

žalobcom v I. a 2. rade. Zároveň žiadali uložiť žalovanej povinnosť nehnuteľnosti XX/X, XX/X, XX/X a XX/X nachádzajúce sa v katastrálnom území G. odovzdať žalobcom v 1. a 2. rade do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a nahradiť aj trovy konania vo výške 119,5 eur (3.600,- Sk) ako trovy geodeta 14,94 eur (450,- Sk) za úradné overenie, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo veci bol vydaný rozsudok dňa 27.11.2019, ktorým tunajší súd žalobu zamietol a žalobcom uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania. V odôvodnení súd prvej inštancie okrem iného uviedol, že „súd zamietol žalobu v celom rozsahu a to ako ohľadne výroku o určenie vlastníckeho práva žalobcov, ktorý nie je dôvodný, ich vlastnícke právo sa nepreukázalo, dlhodobý užívateľský stav je totožný s hranicou a so zápisom v katastre nehnuteľností a nie je žiadny dôvod na zmenu v akomkoľvek rozsahu a keďže žalobcovia nie sú vlastníckymi požadovaných nehnuteľností, nie je možné im ich vydať, pretože na takúto žalobu nie sú aktívne legitimovaní, keďže nevlastník nemôže od vlastníka žiadať niečo čo mu nepatrí. Žaloba na určenie vlastníckeho práva je zároveň popri žalobe na vydanie nehnuteľností otázkou, ktorá by sa riešila iba predbežne, na čom žalobca nemá naliehavý právny záujem, a aj toto je dôvodom na zamietnutie žaloby v tejto časti. S poukazom na právoplatné rozsudky v konaniach, vedených na tunajšom súde pod spisovými značkami 9C/110/93 a 6C/54/63 je potrebné skonštatovať, že nimi bola právoplatne určená vlastnícka hranica medzi parcelami vo vlastníctve žalobcov (CKN XX,XX,XX) a žalovanej (CKN XX,XX), čím je súd viazaný a v rozpore s čím nemôže rozhodnúť. Rovnaký záver prijal aj znalec Ing. I.. Žalobcovia uplatňujú svoje nároky postupom, ktorý je v rozpore s vyššie uvedenými znaleckými posudkami, ako aj s právoplatnými výrokmi súdov. Sporná plocha označená ako parc. CKN XX/X, XX/X, XX/X a XX/X je vlastníctvom žalovanej, ako súčasť parciel CKN XX a XX, k.ú. G. a žalobcovia sa nemôžu s úspechom domáhať určenia, že je to ich vlastníctvo, ako aj následného vydania. Zapísané údaje katastra nehnuteľností sú v súlade s právnym stavom, najmä s ohľadom na už spomenuté právoplatné rozhodnutia súdov o určení hranice medzi spornými pozemkami strán tohto konania. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovia v konaní nepreukázali, že im predmet konania vlastnícky patrí, nemajú právo úspešne od žalovanej žiadať, aby tieto nehnuteľnosti obom žalobcom odovzdala. Žalobcovia v tomto konaní nie sú aktívne legitimovaní požadovať odovzdanie predmetu sporu, pretože im k tomuto predmetu nesvedčí vlastnícke ani iné právo, od ktorého by mohli s úspechom odvodzovať takýto nárok. Pri rozhodovaní o tom, či táto vec nie je právoplatne rozhodnutá, súd uvádza, že v tomto prípade sa žalobcovia domáhajú určovacieho výroku ohľadne parciel CKN XX/X, XX/X, XX/X a XX/X, k.ú. G. na základe znaleckého posudku A. P., teda na základe odlišných skutočností, než ktoré boli riešené v iných konaniach. O takýchto ich nárokoch, na základe dôvodov, uvedených v žalobe a tvrdeniach, o ktoré žalobcovia opierajú ich nároky, vrátane nároku na vydanie nehnuteľností nebolo samostatne právoplatne rozhodnuté súdom, a preto súd konanie nezastavil pre res iudicatu, ale rozhodol rozsudkom, ktorým žalobu pre neopodstatnenosť a nedôvodnosť zamietol. K námietkam žalobcu v 1. rade súd uvádza, že nie je pre účely znaleckého posudku v zmysle uznesenia súdu potrebné, aby znalec meral na mieste samom za prítomnosti a súčinnosti účastníkov, ustanovený znalec na mieste samom bol a znalecký posudok vypracoval v súlade s rozhodnutím súdu. Zo strany súdu neboli zistené zmeny, ktoré by odôvodňovali vyhotovenie nového geometrického plánu. K námietkam ohľadne osoby znalca súd uvádza, že nebolo v konaní zistené, aby znalec porušil svoje povinnosti pri vypracovaní znaleckého posudku a nebolo preukázané, aby bol vo veci zaujatý. K námietkam ohľadne spôsobu merania a k návrhu, aby znalec meral spôsobom, ako to navrhol žalobca v 1. rade (od pevného bodu okapu 80 cm od stodoly, pri potoku a poľnej ceste, nanesením 39,4 m od základov stodoly a 38 m pri potoku, od základu stodoly ...) súd uvádza, že skoršie merania, ako aj rozsudky súdov založili právny stav, ktorý nemožno zmeniť bez toho, aby boli zistené také skutočnosti, ktoré odôvodňujú ich zmenu (napr. povolenie obnovy konania sp. zn. 9C/110/1993). Takéto skutočnosti zistené neboli a tak akékoľvek merania, ktoré by spochybňovali zapísaný stav, nie je možné vykonať. Žalobcovia nemajú odborné vedomosti, dostatočné technické prostriedky a výpočtovú techniku ako znalci z odboru a ich merania preto nie sú relevantné. Súď navyše uvádza, že úlohou znalca nebolo vypracovať kontrolný znalecký posudok k už existujúcim znaleckým posudkom, ale iba určiť, či hranica prebieha v súlade so zapísaným stavom. K námietkam žalobcu ohľadne znaleckých posudkov iných znalcov a geodetov, ktorí vypracovali znalecké posudky a geometrické plány v minulosti a ktorí mali postupovať v rozpore so zákonom, súd uvádza, že k takýmto zisteniam nedospel, znalci merali, určili hranicu medzi pozemkami strán, resp. vypracovali jednotlivé geometrické plány v súlade so zákonom, skutočný stav zodpovedá súčasnému zapísanému stavu v katastri nehnuteľností a preto je nárok žalobcov nedôvodný. K námietke žalobcov, že pôvodným vlastníkom K. M. s manželkou bolo odobratých 12 metrov po celej dĺžke pre právnu predchodkyňu žalovanej, súd uvádza, že nebolo zistené, aby bolo spôsobom popísaným žalobcami zasiahnuté do vlastníctva predchádzajúcich vlastníkov. Navyše stav, ktorý je zapísaný, je v súlade so zákonom. Súď k tomu ešte poukazuje na posudok znalca O. M. v konaní sp. zn. 9C/110/1993, ktorý v tomto posudku vysvetlil, akým spôsobom došlo k

tomu, že nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov majú nižšiu výmeru, než akú títo požadujú (v dôsledku nesprávneho určenia výmery pôvodnej parcely mpč. XX, ktorá bola menšia, než bolo uvedené v pozemnoknižnej vložke). Pri námietkach žalobcov k spôsobu merania znalcov a k tomu, ako vypracoval Ing. I. znalecký posudok, súd uvádza, že pri určení hranice nehnuteľnosti sa vychádza z pôvodného merania, ktoré založilo určitý faktický aj právny stav a ďalšie merania musia byť s týmto prvotným meraním v súlade a meranie sa musí viazať na pôvodne určené východiskové body. K námietkam žalobcov ohľadne nedostatkov geometrických plánov súd uvádza, že geometrický plán sa vyhotoví tak, že lomové body hraníc nových pozemkov sa v teréne označia drevenými kolíkmi alebo iným trvalým spôsobom, zamerajú sa, prenesú sa do mapy. Vypočíta sa plocha nových parciel a spracuje sa výkaz výmer. Tento postup bol správny vo všetkých znaleckých posudkoch vo veci v predchádzajúcom období. Nebolo zistené, aby bol akýkoľvek geometrický plán, na základ ktorého boli do katastra nehnuteľností zapísané údaje o nehnuteľnostiach, vyhotovený v rozpore so zákonom. Súd však nemohol akceptovať znalecký posudok na oddelenie stavebnej parcely Geodézie š.p. Prešov zo dňa 01.08.1989, ktorý vyhotovil R. S. a úradne overil Ing. L., ani variant C A. P., ktoré nerešpektovali geometrický základ daný skoršími technickými podkladmi (predchádzajúce merania, resp. rozsudky súdov) rovnako ani rozhodnutie Okresného úradu v I., katastrálny odbor č. H X/XX zo dňa 22.01.2001, pretože k tomu nebola vytvorená žiadna právna listina, ktorá by mala za následok zmenu zápisu v katastri nehnuteľností oproti súčasnému stavu. Toho dôsledkom je aj toto konanie, kedy táto právna vec bola postúpená súdu priamo zo Správy katastra v I., pretože v tomto prípade sa nejedná o rekonštrukciu pôvodnej hranice, čo by bola vec, ktorá patrí do právomoci tohto správneho orgánu, ale ide o spor k časti pozemku medzi vlastníkmi susediacich pozemkov. Kataster nemal konať a vo veci vydať rozhodnutie, ale mal strany odkázať na súdne konanie vo veciach občianskoprávných. Rozhodnutie katastrálneho odboru v odôvodnení uvádza, že komasačnú mapu vytvorenú koncom 19. storočia v bezprojekčnej sústave, túto mapu natransformovali do súčasnej mapy KN prostredníctvom podobnostnej transformácie. Kópia pôvodnej pozemkovoknižnej mapy s vykreslením parciel mpč. XX a mpč. XX sa nachádza v znaleckom posudku Ing. I. č. XX/XXXX na strane 4 posudku. Vtedajší katastrálny odbor postupoval nesprávne, keď toleroval digitalizáciu mapy v bezprojekčnej sústave, pretože to znamená, že mapa nebola vytvorená priamym meraním. Poloha hraníc pozemkovoknižných pozemkov nebola premietnutá do mapy podľa reálnych rozmerov (šírka, dĺžka parcely a jej geometrický tvar), ale vznikla zákresom voľnou rukou. Podľa pôvodných predpisov sa takéto pozemkovoknižné mapy nesmeli označovať ako mapy, ale iba ako lokalizačné náčrty. Nie je možné nepresný zákres voľnou rukou transformovať a výsledky označovať ako dôkaz pri vytyčovaní hraníc pozemkov. Žalobca v 1. rade požadoval, aby súd uložil znalcovi merať na mieste samom a vyhotoviť nový geometrický plán. Na pojednávaní konanom dňa 14.08.2019 navrhol zameranie geometrického plánu znalca A. z roku 1963 na mieste samom meraním od pevného bodu podľa uvádzaných bežných metrov šírky uvádzaných v geometrickom pláne. Súd dňa vykonal obhliadku na mieste samom dňa 08.10.2019. Počas vykonávania obhliadky neboli zistené také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu vyhotovenia nového geometrického plánu vo veci a zápis iných skutočností, než tých, ktoré sú v súčasnosti v katastri nehnuteľnosti zapísané a ktoré zodpovedajú právnemu stavu medzi stranami. Súd zamietol ďalšie návrhy na dokazovanie vo veci, pretože mal za to, že žiadny ďalší dôkaz nemôže zmeniť rozhodnutie súdu o zamietnutí žaloby a jeho vykonanie by bolo preto zbytočné a neúčelné. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 2Sp/9/2015-46 zo dňa 31.03.2015 zrušil rozhodnutie Okresného úradu I., katastrálny odbor zo dňa 22.01.2001 pod č. H X/XX podľa § 250j ods. 2 písm. d) OSP a vrátil vec Okresnému úradu I., katastrálny odbor, na ďalšie konanie a zároveň zaviazal Okresný úrad I., katastrálny odbor, nahradiť žalovanej trovy konania. O dovolaní žalobcu v 1. rade rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1Sdo/1/2017 zo dňa 28.06.2017 tak, že konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Na základe vyššie uvedeného súd nárok žalobcov nepovažoval za dôvodný, a preto žalobu žalobcov zamietol. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobcovia v 1. a 2. rade boli v tomto konaní neúspešní, súd im uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania podľa pomeru úspechu žalovanej vo veci, ktorý činí 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, súdny úradník. O návrhu žalovanej na zrušenie rozhodnutia Okresného úradu v I., katastrálny odbor č. G. zo dňa 22.01.2001, súd nerozhodoval samostatným výrokom, nakoľko v zmysle uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 20Co/43/2013-292 zo dňa 17.10.2013 návrh žalovanej na zrušenie rozhodnutia Okresného úradu v I., katastrálny odbor č. H X/XX zo dňa 22.01.2001, nebol návrhom na začatie konania na zrušenie predmetného administratívneho rozhodnutia, ale išlo o informáciu svedčiacu o tom, že tu prebieha ešte správne konanie, ktoré nie je ukončené, o odvolaní žalovanej proti rozhodnutiu Okresného úradu v I., katastrálny odbor č. H X/XX zo

dňa 22.01.2001. Navyše Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 2Sp/9/2015-46 zo dňa 31.03.2015 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sdo/1/2017 zo dňa 28.06.2017 zrušil rozhodnutie Okresného úradu I., katastrálny odbor zo dňa 22.01.2001 pod č. G. podľa § 250j ods. 2 písm. d) OSP a vrátil vec Okresnému úradu I., katastrálny odbor, na ďalšie konanie."

5. O odvolaní žalobcov rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 17Co/15/2020 dňa 10.09.2020 tak, že potvrdil rozsudok a priznal žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom povinným spoločne a nerozdielne. V odôvodnení rozsudku odvolací súd mimo iného uviedol, že: Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na závery prvoinštančného súdu v celom rozsahu poukazuje a len na zdôraznenie správnosti tohto rozhodnutia je potrebné uviesť, že žalobcovia sa domáhali určenia vlastníckeho práva k časti parciel, ktoré aktuálne sú zapísané na liste vlastníctva č. XX k. ú. G. na žalovanú v podiele 1/1 s tým, že žalovaná získala tieto nehnuteľnosti od svojho právneho predchodcu na základe zmluvy R I XXX/XX. Žalobkyňa je vlastníčkou parcely CKM XX, XX. Žalobcovia ako vlastníci susedných parciel zapísaných na LV XX k.ú. G. CKN XX,XX, a XX sa cítia byť vlastníckymi k časti parciel žalovanej, ktoré označili ako parcela č. XX/X a XX/X, ktoré boli vyčlenené geometrickým plánom číslo XX/XXXX R. S., a parciel číslo XX/X, XX/X vyčlenený tým istým geometrickým plánom. Geometrický plán žalobcovia predložili súdu a nachádza sa na čl. 92 spisu. Z geometrického plánu jednoznačne vyplýva, že znalec vyčlenil časti parciel, ktoré aktuálne patria do vlastníctva žalovanej na základe rozhodnutia Okresného úradu I., odbor katastrálny zo dňa 22.01.2001 pod číslom G Tak, ako to uviedol už odvolací súd v svojom prvom zrušujúcom rozhodnutí, skúmanie stavu konania o opravnom prostriedku proti tomuto rozhodnutiu správneho orgánu XX/XX bolo podstatným pre určenie záväznosti geometrického plánu č. XX z roku 2007 a pre prípadné ďalšie úkony, ktoré by od tohto geometrického plánu boli nasledovali ako právne skutočnosti, ktoré by zakladali zmenu vlastníckych prípadne iných vzťahov k vyčleneným nehnuteľnostiam v súlade s týmto geometrickým plánom. Ako to nakoniec vyplýva aj z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č. k. 2Sp/9/2015-46 zo dňa 31.03.2015, Krajský súd v Prešove zrušil rozhodnutie Okresného úradu I., odbor katastrálny zo dňa 22.01.2001 pod č. G a vrátil vec Okresnému úradu I. na ďalšie konanie. Z uvedeného vyplýva, že podklad pre vypracovanie geometrického plánu na základe ktorého žalobcovia chceli meniť hranicu medzi ich pozemkami aktuálne zapísanými na LV č. XX a nehnuteľnosťami patriacimi žalovanej, ktoré sú zapísané na LV č. XX zanikol. Bolo zrušené, ako keby nebolo vôbec vydané. Preto nie je možné na základe geometrického plánu, ktorý vzhľadom na to, že bol vypracovaný na základe rozhodnutia správneho orgánu, ktoré neskôr bolo zrušené, vlastnícky meniť aktuálny právny stav k časti parciel patriacich žalovanej, pokiaľ tomu nenasvedčujú žiadne ďalšie okolnosti a skutočnosti, ktoré by preukazovali, že žalobcovia sú legálnymi vlastníckymi žiadaných nehnuteľností č. XX/X, XX/X a XX/X a XX/X, že ich nadobudli na základe právnych úkonov, resp. právnych skutočností, ktoré by im zakladali vlastnícky vzťah k tejto časti pozemkov patriacej aktuálne žalovanej. Okolnosti, ktoré boli zistené na základe rozsudku Okresného súdu I. č. k. 6C/54/63-67, kde spor prebiehal ešte medzi právny predchodcami aktuálnych strán sporu a okolnosť, že 14.08.1975 bol prvoinštančný rozsudok vykonaný postavením plota na hranici pozemkov vlastnícky patriacich právnej predchodkyňi žalovanej a právny predchodcom žalobcov do súčasnej situácie nebol zmenený a zmena žalobcami nebola preukázaná. Preto nie je zákonný dôvod na to, aby sa vlastnícky z hranicou, ktorá sa od roku 1975 nemenila hýbalo a aby v prospech žalobcov bola pririeknutá časť pozemkov, ktorú vlastní žalovaná a ktorú sa rozhodli žalobcovia vlastníť a žiadajú od žalovanej vydať. Žalobcovia svoje vlastnícke právo nepreukázali. Nepreukázali, že žalovaná užíva a vlastní žiadané časti svojich nehnuteľností bez právneho dôvodu, preto správne postupoval prvoinštančný súd, že žalobu žalobcov zamietol. Okolnosti namietané žalobcom v 1. rade a žalovanou v 2. rade nemajú zásadný a podstatný vplyv na priebeh konania a na správnosť rozhodnutia vo veci. Znalec Ing. I. potvrdil zakonzervovaný stav z roku 1975, sudca sa nebránil zisteniu spornosti hraníc pozemkov, nakoniec táto okolnosť nebola základom pre preukazovanie uplatneného nároku. Základom preukazovania uplatneného nároku bolo trvanie, resp. zákonné získanie vlastníckeho práva žalobcov k pozemkom, ktoré žiadali od žalovanej vydať, čo žalobcovia nepreukázali, preto nebolo možné žalobe vyhovieť. Prvoinštančný súd správne rozhodol, keď dôkazy, ktoré žiadali ďalej vykonávať žalobcovia zamietol. Je pravdou, že takéto dôkazy v rámci dôkaznej situácie, ktorú bolo potrebné preukazovať pred prvoinštančným súdom nebolo potrebné vykonať, tieto dôkazy by boli nevhodné. Nič nebránilo žalobcom, pokiaľ považovali tieto dôkazy podľa ich názoru za preukazujúce uplatnený nárok, aby si na vlastné náklady obstarali tento dôkaz a predložili ho súdu. Odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali konštatovať, že bolo porušené právo žalobcov na spravodlivý súdny proces v žiadnom štádiu konania. Podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických (aj právnických) osôb domáhať sa svojich práv na

neustrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Pod porušením práva na spravodlivý súdny proces treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im práva úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Je povinnosťou súdu sa zaoberať námietkami a argumentami a dôkaznými nárokmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci. V takom prípade je možné rozhodnutie súdu už aj predvídať. Procesný postup prvoinštančného súdu bol správny, skutkový stav bol zistený dostatočne tak, aby o uplatnenom nároku žalobcov bolo možné rozhodnúť. Myšlienkový postup prvoinštančného súdu pri hodnotení dôkazov a aplikovaní hmotnoprávnej normy je dostatočne vysvetlený, odôvodnený. Za vadu nemožno považovať závery prvoinštančného súdu, ktoré nie sú totožné s očakávaniami žalobcov. Aj právne posúdenie veci je prvoinštančným súdom vykonané správne. Skutkové zistenia sú riadne podriadené citovaným právnym normám, s čím sa odvolací súd stotožňuje.

6. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.10.2020. V predmetom konaní žalobcovia dňa 16.12.2020 podali dovolanie, o ktorom rozhoduje dovolací súd - Najvyšší súd Slovenskej republiky.

7. Po preskúmaní doručenej žaloby na obnovu konania a pripojených príloh súd prvej inštancie konštatoval, že podaná žaloba na obnovu konania je zjavne nedôvodná podľa § 413 ods. 1 písm. e) C.s.p. a zároveň podaná oneskorene podľa § 413 ods. 1 písm. a) C.s.p.

8. V tomto prípade žalobcovia podali žalobu na obnovu konania voči rozsudku Okresného súdu I., sp. zn. 3C/276/2004 zo dňa 27.11.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/15/2020 zo dňa 10.09.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.10.2020. Žalobcami podaná žaloba na obnovu konania tak smeruje voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustná. Súd mal ďalej preukázať, že žalobcovia boli stranou pôvodného konania, v ktorom boli vydané rozsudky, voči ktorým podali žalobu na obnovu konania, a uvedenými rozsudkami bolo rozhodnuté v ich neprospech, keď bola ich žaloba zamietnutá. Žalobcovia sú preto oprávnenými osobami na podanie žaloby na obnovu konania. Svedčí im v danom konaní aktívna legitímácia. Zároveň stranou pôvodného konania vedeného pod spisovou značkou 3C/276/2004 bola i žalovaná. Žalovaná je v danom konaní pasívne legitimovaná.

9. Ako vyplýva zo žaloby na obnovu konania, ako aj z rozsudku 3C/276/2004 zo dňa 27.11.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/15/2020 zo dňa 10.09.2020, žalobou žalobcovia sa domáhali určenia vlastníckeho práva k parcele č. XX/X. s rozlohou 48 m², parc. č. XX/X s rozlohou 46 m², parc. č. XX/X s rozlohou 43 m², parc. č. XX/X s rozlohou 27 m² podľa geometrického plánu č. XX/XXXX zo dňa 05.12.2007, zapísaných v katastrálnom území G.. V konaní bolo vykonané znalecké dokazovanie znalcom Ing. O. I., ktorý v znaleckom posudku č. XX/XXXX dospel k záveru, že vlastnícka hranica medzi parcelami CKN XX, XX a XX, zapísanými na LV č. XX v katastrálnom území G., vo vlastníctve žalobcov a parcelami CKN XX a XX, zapísaných na LV č. XX v katastrálnom území G., vo vlastníctve žalovanej, prechádza lomovými bodmi A a B a je v súlade so zákresom v súčasnej platnej mape katastra nehnuteľností. Ako vyplýva z predmetných rozhodnutí súdov, ako aj zo samotnej žaloby na obnovu konania, žalobcovia nesúhlasili so záverom znalca Ing. O. I. a samotnú žalobu na obnovu konania odôvodnili tým, že boli zamietnuté „návrhy na premeranie GP A. z 30.12.1963, ktorý bol podkladom rozsudku súdu 6C/54/1963 rovnako návrhu, aby vo veci bolo vykonané dokazovanie, kontrolné znalecké dokazovanie iným znalcom, bolo odmietnuté vykonať. Išlo o vykonanie listinných dôkazov k veci, ktoré im súdy prvej inštancie, či odvolací súd vykonať zamietli, teda bez ich viny tieto dôkazy nemohli v základom konaní použiť. Ide o dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohli v pôvodnom konaní použiť a majú za to, že môžu pre nich privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci 3C/276/2014“, Z uvedeného plynie, že žalobcovia sa už v pôvodnom konaní domáhali vypracovania nového kontrolného znaleckého posudku, ktorý by preskúmal znalecký posudok Ing. O. I.. Ako však vyplýva z rozhodnutí súdov, tieto zamietli žalobcami navrhované dôkazy, keďže na základe vykonaného dokazovania mali za to, že tieto by boli nevhodné v rámci dôkaznej situácie, ktorú bolo potrebné preukazovať pred prvoinštančným súdom. Žaloba na obnovu konania bola odôvodnená kontrolným znaleckým posudkom vypracovaným iným znalcom, ktorý si mienia žalobcovia zadovážiť a z ktorého má vyplývať, že sú vlastníckymi predmetných nehnuteľností.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu na obnovu konania odmietol ako zjavne nedôvodnú, keďže kontrolný znalecký posudok, na ktorý sa žalobcovia odvolávajú ako na dôkaz, ktorý bez svojej viny nemohli v pôvodnom konaní použiť, resp. ktorý možno vykonať a ktorý by mohol privodiť

priaznivejšie rozhodnutie vo veci, by musel už v čase pôvodného konania objektívne existovať, čo v danom prípade, splnené nebolo, keďže nielen do podania žaloby na obnovu konania, ale ani v pôvodnom konaní predložený nebol. Zároveň má súd za to, že nenariadenie kontrolného znaleckého dokazovania Okresným súdom I. ako súdom prvej inštancie a následne ani Krajským súdom v Prešove ako odvolacím súdom v pôvodnom konaní nemôže zakladať dôvod na povolenie obnovy predmetného konania, nakoľko je vecou úvahy vec prejednávajúceho súdu, či považuje v danej procesnej situácii za potrebné doplniť dokazovanie ďalším kontrolným znaleckým skúmaním. Súd v tejto súvislosti poukazuje v súlade s článkom 4 ods. 2 CSP na rozhodnutie publikované pod R 19/1975 z ktorého právna veta znie: „Nemožnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní v zmysle ust. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní alebo nemožnosť označiť či predložiť tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu. Nejde o prípady nevykonania možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré účastníci konania označili, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce, a preto sa k ich dokazovaniu neprikročilo.“ Z uvedeného vyplýva, že nemožnosť použiť dôkaz alebo nemožnosť vykonať dôkaz v pôvodnom konaní v zmysle § 397 písm. a), b) C.s.p. musí mať objektívny charakter, zatiaľ čo v prejednávanej veci mala nemožnosť spočívať v prístupe súdov prvého i druhého stupňa, odmietajúcim nariadiť vo veci kontrolné znalecké dokazovanie a zameranie geometrického plánu znalca A. z roku 1963, ktoré navrhli žalobcovia.

11. V tejto súvislosti súd odkazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 501/2014-13 zo dňa 10.09.2014, v ktorom ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa okrem iného aj voči rozhodnutiam súdov o odmietnutí návrhu na obnovu konania na obdobnom skutkovom a právnom základe, ako v prejednávanej veci. Sťažovateľ v pôvodnom súdnom konaní taktiež navrhol vykonať kontrolné znalecké dokazovanie, keďže so závermi už vykonaného znaleckého dokazovania nesúhlasil, avšak okresný súd a následne krajský súd tento sťažovateľom navrhovaný dôkaz zamietli vykonať. Ústavný súd SR odmietol sťažnosť sťažovateľa voči rozhodnutiam súdov o odmietnutí návrhu na obnovu konania ako zjavne nedôvodnú, keďže sa stotožnil s argumentáciou konajúcich súdov a uviedol nasledujúce: „Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že sťažovateľke bol umožnený reálny prístup k súdu, keď všeobecný súd na základe ňou podaného návrhu na obnovu konania vo veci konal a rozhodol, pričom svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že sťažovateľka nepreukázala žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní (o zaplatenie sumy 8 868,27 € s príslušenstvom vedenom okresným súdom pod sp. zn. 4 C 150/2009). Krajský súd v danej veci (totožne s okresným súdom) najmä konštatoval, že dôkaz, ktorý sťažovateľka považuje za dôvod na povolenie obnovy konania musel objektívne existovať už v čase pôvodného konania, pričom tento vznikol až následne, čo podľa názoru ústavného súdu vyplýva z § 228 ods. 1 OSP a súčasne plne korešponduje so zásadou zakotvenou v § 154 OSP, podľa ktorej pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Pokiaľ sa sťažovateľka domnieva, že okresný súd v pôvodnom konaní nevykonal ňou navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (kontrolný znalecký posudok), uvedené dôvody mohla uplatniť formou podania riadneho opravného prostriedku (odvolania) v súlade s § 205 ods. 2 písm. c) OSP. Túto možnosť však sťažovateľka nevyužila. Na základe uvedeného ústavný súd považuje odôvodnenie namietaného uznesenia krajského súdu za dostatočne objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia.“

12. Z uvedených dôvodov súd podanú žalobu na obnovu konania považoval za zjavne nedôvodnú a aplikujúc § 403 ods. 1 písm. e) C.s.p. ju odmietol.

13. Nad rámec uvedeného sa žiada dodať, že rovnocenným dôvodom podľa § 413 ods. 1 C.s.p. na odmietnutie návrhu je aj oneskorenosť jeho podania. Čo sa týka lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, C.s.p. upravuje objektívnu trojročnú lehotu a subjektívnu trojmesačnú lehotu na jej podanie. Rozhodujúcim okamihom pre začiatok plynutia objektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania je právoplatnosť rozsudku. Citovaný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.10.2020. Žaloba na obnovu konania bola doručená Krajskému súdu v Prešove dňa 15.01.2021 a Okresnému súdu I. ako príslušnému na rozhodovanie až dňa 25.01.2021. Pokiaľ ide o subjektívnu lehotu na podanie žaloby na obnovu konania, žalobcovia v žalobe na obnovu konania a ani po výzve súdu neuviedli, kedy sa dozvedeli o dôvode obnovy konania. Na výzvu súdu oznámili, že žaloba bola zaslaná na Krajský súd v Prešove dňa 12.01.2021, teda v lehote 3 mesiacov od doručenia rozsudku dňa 14.10.2020, a dôvodom obnovy konania by mala byť nečitateľnosť predložených znaleckých posudkov v predošlom konaní, ktoré súd bral ako dôkazy, a odmietnutie nového kontrolného znaleckého dokazovania iným znalcom. Súd

má za preukázané, že v predmetnom prípade nemôže byť dodržaná subjektívna lehota troch mesiacov na podanie žaloby na obnovu konania, nakoľko dôvod obnovy mal byť žalobcom známy už v priebehu konania sp. zn. 3C/276/2004, keďže malo ísť o dôkazy použité v tomto konaní a návrh na obnovu konania bol doručený súdu až dňa 25.1.2021. Vzhľadom na vyššie uvedené, žalobcovia nepreukázali ani včasnosť podania žaloby na obnovu konania, preto súd konštatuje, že žalobcami podaná žaloba na obnovu konania nebola podaná ani v subjektívnej lehote, čo je obdobne dôvodom na odmietnutie návrhu.

14. O nároku na náhradu trov rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s čl. 4 a čl. 17 C.s.p.

15. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali odvolanie žalobcovia. Odvolanie odôvodnili tým, že rozhodnutie má vady, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nezistil skutkový stav, nevychádzal z dôkazov, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietali, že v konaní predložený znalecký posudok č. XX/XXXX. mal vady spočívajúce v nečitateľnosti tým, že, neuvádzal mierku, ako ani bežný meter šírky, preto bol znalecký posudok neodkontrolovateľný. Návrh na vykonanie kontrolného znaleckého posudku bol zamietnutý tak pred súdom prvej inštancie ako aj v odvolacom konaní. V návrhu na obnovu konania sa opakovane žalobcovia domáhali vykonania kontrolného znaleckého posudku ktorý by podľa ich názoru im privodil priaznivejšie rozhodnutie, čo im napadnutým uznesením bolo odopreté. V podanom odvolaní ďalej namietali záver súdu o uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty. Mali za to, že lehota na podanie žaloby na obnovu konania je splnená odoslaním, teda doručením poštovému podniku na prepravu. Poukázali aj na tú skutočnosť, že žaloba bola doručená Krajskému súdu v Prešove dňa 15.1.2021.

16. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

17. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

18. Podľa ust. § 397 C.s.p., proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

19. Podľa ust. § 400 C.s.p., žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

20. Podľa ust. § 403 ods. 1 a ods. 2 C.s.p., žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

21. Podľa ust. § 406 C.s.p., v žalobe na obnovu konania sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa napáda, dôvody obnovy konania, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať, ako aj to, čoho sa domáha ten, kto obnovu konania navrhuje.

22. Podľa ust. § 413 ods. 1 písm. e) a ods. 2 C.s.p., súd uznesením odmieta žalobu na obnovu konania, ak je zjavne nedôvodná. Ak sa postupuje podľa odseku 1, žalobu na obnovu konania netreba doručovať ostatným subjektom na vyjadrenie.

23. Podľa ust. § 8 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony účinné od 19.1.2021, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú, b) ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

24. „Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Vzhľadom na to je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu pre neho priviesť priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 228 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku). Citované ustanovenie tak, ako i ustanovenie § 228 ods. 1 písm. b/ O. s. p. upravuje procesný prostriedok, pomocou ktorého možno dosiahnuť nápravu rozhodnutia, ktorého nesprávnosť má pôvod v tom, že v pôvodnom konaní nemohol byť riadne zistený skutkový podklad napadnutého rozhodnutia.“ (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, zo dňa 3. 6. 2009, sp. zn. 3 Obo 113/2008)

25. Podmienkami prípustnosti každého návrhu na obnovu konania sú: spôsobilý predmet, voči ktorému návrh smeruje, zákonný dôvod obnovy, o ktorý sa návrh musí opierať, lehoty, počas ktorých musí byť návrh na obnovu konania podaný, osoba spôsobilá k podaniu návrhu, osobitné náležitosti návrhu na obnovu konania a príslušnosť súdu k prejednaniu návrhu na obnovu konania. Splnenie, resp. nesplnenie týchto podmienok je súd povinný skúmať z úradnej moci. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. 1. 2010, sp. zn. 3 Obo 138/2009)

26. Dôvodom prípustnosti obnovy konania je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré musia kumulatívne spĺňať tieto podmienky: Prvou podmienkou prípustnosti obnovy konania sú skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktoré nemohla strana oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle § 400 C.s.p. bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktného procesného hľadiska. Napriek tomu, že skutočnosti a dôkazy objektívne v čase pôvodného konania existovali, strana z procesného hľadiska nezavinila, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť. Spravidla pôjde o prípady, keď strana o existencii skutočností alebo dôkazov nevedela. Aby bola obnova konania prípustná, musí ísť vždy o skutočnosti a dôkazy, ktoré tu existovali už počas pôvodného konania, v zmysle judikatúry, do vyhlásenia rozsudku. Pri rozhodnutiach, ktorých existencia bude dôvodom obnovy konania, pôjde o dve skupiny rozhodnutí. Jednak to budú rozhodnutia, ktoré strana bez svojej procesnej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, napriek tomu, že reálne existovali, a jednak rozhodnutia nové, také, ktoré boli prijaté až po právoplatnom rozhodnutí veci. Druhý prípad predstavuje neskoršie rozhodnutie o prejudiciálnej otázke, ktorú súd v pôvodnom konaní posúdil inak. Ak súd prejudiciálne posúdi otázku, o ktorej nemôže sám rozhodovať, a po právoplatnom skončení tohto konania orgán, do ktorého právomoci prejudiciálna otázka patrí, túto otázku posúdi odchylné, pôjde o typický prípad dôvodu obnovy konania podľa § 397 písm. a). Oproti pôvodnej právnej úprave v Občianskom súdnom poriadku [§ 228 ods. 1 písm. a) OSP], zákonodarca spresnil, že dôvodom obnovy konania sú len také skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktoré sa týkajú strán a predmetu pôvodného konania. To len podčiarkuje celkovú koncepciu účinkov rozhodnutí podľa CSP inter partes. Ďalšou podmienkou prípustnosti obnovy konania sú skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré sú spôsobilé priviesť pre stranu pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci. S touto podmienkou súvisí aj ďalšia podmienka prípustnosti žaloby na obnovu konania, a to, že stranou oprávnenou podať žalobu na obnovu konania je len strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané. Preukázanie potenciálne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci je procesným predpokladom pre povolenie obnovy

konania. V žiadnom prípade však povolenie obnovy konania neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej v novom obnovenom konaní, čo znamená, že ak súd aj obnovu konania povolí na základe pravdepodobne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci, výsledky konkrétneho konania môžu tento pôvodný procesný predpoklad vyvrátiť a súd nemusí vyhovieť samotnému žalobnému návrhu po povolení obnovy konania. Podľa komentára k ust. § 397 písm. b) Civilného sporového poriadku na rozdiel od dôvodu obnovy podľa § 397 písm. a) ide o procesnú situáciu, keď strana riadne splnila svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, a teda riadne označila dôkaz, ktorý navrhla vykonať, avšak z objektívnych dôvodov takýto dôkaz nebolo v pôvodnom konaní možné vykonať. Ako typické príklady možno uviesť dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav svedka, ktorý neumožňuje jeho výsluch, či stratu alebo zničenie listiny. Ak sa po právoplatnom skončení veci ukáže, že v pôvodnom konaní navrhnutý dôkaz už možno vykonať, a zároveň je tento dôkaz spôsobilý privedieť strane oprávnenej na podanie žaloby na obnovu konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci, pôjde o typický príklad dôvodu obnovy konania podľa § 397 písm. b) C.s.p.. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016,s. 1328)

27. Podľa rozhodnutia publikovaného pod R19/1975: Nemožnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní [§ 228 ods. 1 písm. a) OSP] sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní alebo nemožnosť označiť či predložiť tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu. Nejde o prípady nevykonania možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré účastníci konania označili, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce, a preto sa k ich dokazovaniu neprikrlo.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené podľa názoru odvolacieho súdu žalobcovia v návrhu na obnovu konania nespĺnili kumulatívne podmienky prípustnosti obnovy konania tak ako to vyžaduje ust. § 397 C.s.p. a na základe takto predložených dôkazov nemožno súdu prvej inštancie vyčítať, keď rozhodol bez ďalšieho prejednanie žaloby na obnovu konania tak, že návrh odmietol, keďže z obsahu žaloby zjavne vyplýva, že je nedôvodná, t. j. nie sú dané dôvody na jej podanie v zmysle ust. § 397 C.s.p..

29. Z obsahu spisu a podaní žalobcov vyplýva, že v konaní o určenie vlastníckeho práva k parcelám špecifikovaným v návrhu pred súdom prvej inštancie a tiež pred odvolacím súdom navrhovali vykonať kontrolný znalecký posudok, ktorý by preskúmal znalecký posudok Ing. O. I.. Súd obidvoch inštancií tento návrh na vykonanie znaleckého posudku zamietli ako nevhodný v rámci dôkaznej situácie. V súlade s vyššie citovaným rozhodnutím publikovaným pod R 19/1975 ako aj názorom právnej vedy pre prípustnosť návrhu na obnovu konania nemôže byť tá skutočnosť, že prostredníctvom inštitútu obnovy konania sa žalobcovia domáhajú revízie právoplatne skončeného súdneho konania z dôvodu, že nebolo vyhovie ich návrhu na vykonanie dôkazu, hoci súd tieto dôkazy (právom či neprávom) nepovažoval za rozhodujúce a preto ich nevykonali. Takto by obnova konania plnila účel dovolacieho konania. Každý z týchto mimoriadnych opravných prostriedkov je však Civilným sporovým poriadkom upravený odlišne, i keď ich spoločným účelom je náprava nesprávneho právoplatného rozhodnutia. (pozri aj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 11. 2. 2010, sp. zn. 4 Cdo 18/2010)

30. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o odmietnutí žaloby na obnovu konania z dôvodu zjavnej nedôvodnosti a postupom podľa ust. § 387 ods. 1, ods. 2 napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

31. Odvolací súd sa však nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o oneskorenosti podania žaloby na obnovu konania, čo však nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

32. Súd prvej inštancie odmietol žalobu žalobcov na obnovu konania vedeného Okresným súdom I. pod sp.zn. 3C/276/2004 aplikujúc § 403 ods. 1 písm. e) C.s.p. ako zjavne nedôvodnú. Nad rámec uvedeného súd prvej inštancie odmietol žalobu na obnovu konania aj z dôvodu uplynutia subjektívnej lehoty. Vzhľadom na to, že podľa názoru odvolacieho súdu záver súdu prvej inštancie o oneskorenosti podania žaloby nemá vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia, dôvodmi a námietkami v tomto smere sa odvolací súd nezaoberal a napadnuté uznesenie postupom podľa ust. § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. potvrdil ako vecne správne.

33. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovia vzhľadom na neúspech v odvolacom konaní nemajú nárok

na náhradu trov odvolacieho konania a úspešnej žalovanej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto jej ich súd nepriznal.

34. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 C.s.p. v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).